

Strategiarbeid - En sjelevinner før nå

han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. (1 Tim 2, 4)

Herren har et mål med ditt liv, at du skal bli frelst. Det er det alt dreier seg om i tilværelse, at du lærer Herren å kjenne, og kan gå ut av dette livet som et frelst menneske, og får det evige livet.

Det må være fryktelig å være blant de som Herren skal si til på dommens dag, *Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler.*” (Mt. 25, 41). Den som går fortaapt, må være hos djevelen gjennom alle tider, og du må også dele hans straff i all evighet.

Hvordan er fortapelsen? Den blir beskrevet som ildsjøen. Jfr. Åpb.19,20 og 20,14.15.

Ildsjøen er et pines sted. Du kommer der legemlig, fordi du er jo oppstått fra de døde, og du har en kropp. Jfr. Mt.10,28. Du lider ikke bare åndelig, men legemlig.

Derfor må vi spørre om du er redd for å gå fortaapt?

Det er dette budskapet som må lyde blant folk. I dag framstilles det ofte slik at du må komme til Jesus for da blir du lykkelig. Da får en til svar; jo takk, men jeg er lykkelig. Det er ikke det vi skal si til folk. Hvis du ikke omvender deg går du til et evig helvete. Dette er realiteten. Vi skal heller ikke si at hvis du ikke omvender deg til Jesus kommer du til å gå fortaapt. Saken er at du *er* fortaapt der du allerede sitter. Derfor er det kun et sted du må vende deg for at ditt forhold til Gud kan bli endret, og det er hos Jesus.

Det alt beror på er vårt forhold til Jesus. Han har gjenopprettet vårt ødelagt barnekår. Jesus gjorde mitt. Jeg som er en synder, Han er rettfærdig. Jeg som er kald, Han er varm. Jeg som fortjener å bli fordømt av Gud, Han fortjener himmelen og salighet. Jeg forstår veldig godt Luther når han talte om evangeliet som det salige plassbytte. Jeg og Jesus bytter plass. Han får mitt liv, jeg får alt det som Jesus har fortjent. Det er dette som skaper sann frelsesjubel. Saken er imidlertid den at de fleste bryr seg ikke om den frelse som Gud har ordnet for hvert enkelt menneske.

Spørsmålet blir da hvordan vi skal få menneskene til å innse at de trenger en Frelser?

Strategi

Det er ordet strategi som er i skuddet i dag. Dette drøftes både på landsplan og lokalt, og ideene mangler det ikke på. Det ene forslag etter det andre blir drøftet.

En strategi spør hvordan situasjonen ser ut i dag, og vi spør hvor man vil hen, og hvordan man kommer dit? Den kan gjerne bestå av elementene: Mål/tiltak /aktiviteter/planer.

Mange forsamlinger ønsker gjennom forkynnelse og virksomhet å vinne nye mennesker for Kristus. Det både bør og skal være vår overordnede målsetting. Det skal det ikke herske tvil om.

Johannes Brandtzæg sa en gang om hva som var det viktigste innholdet i forkynnelsen, så svarte han følgende: *”Hvis jeg er nøgd til å dra en sammenligning mellom de ulike delene av forkynnelsen, vil jeg uten betenkeligheter si det, at det viktigste er den som har til innhold og formål at de bundne blir løst, og at de vakte kommer over vekkelsen, slik at de får visshet at de står i nåde hos Gud. Den forkynner som ikke arbeider for dette så langt hans evner og*

nådegaver rekker, han har ennå ikke riktig forstått sin oppgave” Din oppgave er å føre mennesker til Kristus så de ser han, slik at de blir løst i sin sjel.

Når du ser det på den måten er det viktig med et strategidokument som vi ønsker å arbeide etter. Vi ønsker at mennesker skal bli frelst, og bli bevart i samfunn med Jesus.

Allikevel er det på sin plass å se litt på det, for helt uproblematisk er det ikke.

Nøden for sjelene

Når mennesker ikke søker Gud, og det er få som kommer til møtene, avhjelper du en slik mangel, med masse tiltak? Nei! Du gjør ikke det. Hovedproblemet ligger et helt annet sted. Vår store nød som egentlig er vårt hovedproblem er at vi i liten grad har nød for sjelene. Vi begynner i feil ende, og vi bommer på målet med alle disse planene. Når vi ikke oppnår de resultatene vi ønsker, tyr vi til kjødelige midler. Vi skulle heller falle ned på kne og rope til Herren at Han må få gi oss nød for sjelene. Det må skapes en nød for sjelene som kommer innenfra.

Jesus gråt over folkene som ikke ville omvende seg til han. *”Da han kom nær og så byen, gråt han over den, og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne.”* (Lk.19,41f.).

Tormod Rettedal overnattet en gang på misjonshotellet i Bergen. Andreas Lavik kom inn til ham og der lå Rettedal og gråt. Så spurte Lavik; Er du syk, har du vondt? Nei! Men det er så forferdelig at folk skal gå bortapt.

Det var denne nød og smerte som skulle være i hvert troendes barn.

Spørsmålet er ikke om vi når folket, for det gjør vi hele tiden. Spørsmålet er om Gud når inn til oss, så vi ser menneskene der de er, og at nøden for deres sjeler ligger på oss.

Holder kjød for sin arm

”Så sier Herren: Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker og holder kjød for sin arm, som vender sitt hjerte fra Herren. Han er som en busk i ødemarken og får ikke se at det kommer noe godt. Men han skal bo på avsvidde steder i ørkenen, i et saltland der ingen bor. Velsignet er den mann som stoler på Herren, og lar Herren være sin tillit.” (Jer.17,5-7).

Hva er motsetningen til det å *”holder kjød for sin arm”*? Jo! Det er å *”stoler på Herren”*

Den som holder kjød for sin arm *”vender sitt hjerte fra Herren”* Hvis vi regner med oss selv, regner med noe som mennesker kan utrette, da regner vi ikke med Herren. Den som holder kjød for sin arm er forbannet. Det er sterke ord. Hvis vi tror at bare vi har de riktige ordene, den rette lære, tar i bruk de rette virkemidler, gjør de riktige tingene, da samler vi folk, og så kommer vekkelsen. Det er å holde kjød for sin arm.

N.O.Rasmussen skriver i boken *”Den karismatiske vekkelse - pinse på ny?”*

”Ingen menneskelige anstrengelser og fornyelsesforsøk, men bare ”ånden som gjør levende” Joh.6,63. Ingen naturlig medfødt utrustning, men bare overnaturlig åndstrusting, gitt av Guds hellige ånd, er det vi behøver.

Ingen liturgiforslag, strukturkommisjoner eller nye arbeidsformer vil make det; heller ikke oppreklamerte og vel tilrettelagte vekkelseskampanjer, jazz-gudstjenster eller gospelteam og poppbands.

Det samme gjelder lederkurser, utdanningsprogrammer, økumeniske verdensorganisasjoner, konferanser og kongresser eller sosialpolitiske engasjement.

Nei, ”her arm av kjød ei duger, vårt eget er kun skam” Det er ånden som gjør levende, kjødet gagnar intet, sier Jesus.”

Et rett Gudsforhold

Noen mener at når vi skal drive strategiplanlegging kan vi ikke tale til bare 5-6 mennesker. Det er et misbruk av misjonens midler å tenke slik. De sier de kan oppbygge seg selv, eller at det er andre frivillige som kan forkynne for de. Det er en forferdelig måte å uttrykke seg på. Da har en ikke skjønt eller forstått noe som helst hva saken dreier seg om. Det er noe vi *ikke* skal forutsette, så er det å si at de 5-6 menneskene som kommer til møte har det rett med Gud. Så sier du, men jeg kjenner de menneskene, de er troende. Ja, du kjenner de. Men kjenner du deres hjerter? Nei! Jeg har selv flere ganger hatt møter for små flokker, der en skulle tro at

det var de troende som var samlet. Så kommer jeg hjem til stedet der skal jeg bo, og jeg får vite at hun har vi ikke sett her. Hun regner seg ikke som en troende.

Men om de var troende alle sammen. Hva så! Skulle ikke de høre Guds Ord forkynt for sin sjel?

Det er noe som er likt gjennom alle tider, og det er menneskene. Mange ting har endret seg, men menneskene er i bunn og grunn det same med arvesynd som de trenger å frelses fra. Herren skaper Guds livet ved Ordet, og Han oppretterholder Guds livet ved Ordet. Derfor er det helt avgjørende at Ordet får lyde selv om en er få.

"Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord." (Rom.10,17.)

Det var en som hadde hørt på en forkynner som hadde sagt at det er et stort under å bli en kristen, men det er et likeså stort under å bli bevart som en kristen. Noe senere fikk han besøk av en annen forkynner, og han nevnte dette for vedkommende. Da svarte forkynneren. Det er et mye større under å bli bevart. Jeg tror det er en rett bedømmelse av situasjonen. Hvis jeg skal få leve ut det som er gjennomsnittelig levetid i Norge så skulle jeg ha 33 år igjen å leve. Det er mange dager det. Det er enda flere timer. Med alle de fristelser som det vil medføre. Når du ser det i det lys, så er det et mye større under å bli bevart. Derfor må Ordet fra Herren lyde til alle forsamlinger til alle tider, selv om de er små eller store flokker.

De 4 b-ene

Vi leser om de første kristne at *"de holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene."* (Ap.Gj.2,42). Mye er gått tapt her.

"For jeg lengter etter å se dere, så jeg kunne la dere få del med meg i noen åndelig gave, slik at dere kan bli styrket. Det vil si: at vi sammen hos dere kunne oppleves ved vår felles tro, deres og min." (Rom.1,11f.) jfr. Ap.Gj.28,15. Dette viser at Paulus trengte sterkt de helliges samfunn. De kristne var uunnværlig for han. Dette viser oss at en kristen kan ikke ha Jesus for seg selv. En kvinne sa følgende: Det er kjekt å komme i sammen, men det er *nødvendig* også.

Skal vi selv bli bevart, og å bli sjelevinnere må vi gjenerobre de fire b-ene. Her er kraftkilden for en kristen at han gjør seg nytte av Ordet, samfunnet og nattverden.

Efesus menigheten

Det var sving på menigheten i Efesus. *"Jeg vet om dine gjerninger og ditt arbeid og din utholdenhet, og at du ikke kan tåle de onde. Du har prøvet dem som kaller seg selv apostler, og ikke er det, og du har funnet at de er løgnere. Du har tålmodighet, du har hatt mye å bære for mitt navns skyld, og du er ikke gått trett. Men jeg har imot deg at du har forlatt din første kjærlighet. Kom derfor i hu hva du er falt fra. Omvend deg, og gjør de første gjerninger! Men hvis ikke, så kommer jeg brått over deg og jeg vil flytte din lysestake bort fra sitt sted - hvis du ikke omvender deg."* (Åpb.2,2-5.) Midt oppi all den rike aktiviteten, var det en ting de hadde mistet. De hadde forlatt Jesus. Du kan ikke forlate et sted uten at du først har vært der. Det var annerledes med deg før. *"Gå av sted og rop ut for Jerusalems ører og si: Så sier Herren: Jeg kommer i hu din ungdoms hengivenhet, dine trolovelsesdagers kjærlighet, hvordan du fulgte meg i ørkenen, i et land hvor ingen sår."* (Jer.2,2). Det er ikke lenger slik med deg. Efesus menigheten tok avstand fra falsk lære, synd og de arbeidet for Jesus og ville tjene Ham. Men de hadde forlatt Jesus.

De sier selvfølgelig ikke at de har forkastet Jesus. Selvfølgelig ikke, det er den naturligste forutsetning for alt annet. Jesus og hans frelse kan aldri bli en selvfølge. Blir han det, har du forlatt Jesus. Mange er i dag opptatt med kristent virksomhet, med aktivitet.

Vi må gjøre noe for Jesus. Vi hører også det iblant de unge i dag. Vi må sette dem i aktivitet. Det er livsfarlig, hvis de ikke har liv i Gud. Faren er at vi aktiviserer dem inn i Guds rike.

Arbeide i vingården

Det står i Høysangen 1,6b *"Min mors sønner ble harme på meg, de satte meg til å vokte vingårdene. Min egen vingård har jeg ikke vaktet."* Spørsmålet som melder seg er hvordan du har tatt vare på din egen vingård. Det vil si ditt eget gudsliv. Vi kjenner til det de fleste av oss som er med i kristent arbeid. Det er medlemsmøter, sang- og vitnetjeneste, styremøter, weekends, øvelser, gruppesamvær.... Det går slag i slag. Spørsmålet du må stille deg er om vaktholde i din egen vingård blir forsømt? Vi kan bli så opptatt med strategi, planlegging, aktiviteter, målsettinger at Jesus blir skjøvet i bakgrunnen. Den faren har alle menigheter gjennom alle tider stått i. Vi må ikke tro at vi er bedre stilt i så henseende.

Åndskrise

Det er en ting vi må ha klart for oss og det er det at vi aldri kan organisere oss ut av en åndskrise. I stedet for mange velmente tiltak og beslutninger som en tyr til for at vi skal nå folk, burde vi heller i stedet som vi har nevnt bøye våre kne og erkjenne at vårt hovedproblem at vi ikke har så mye nød for sjelene. De ligger ikke så veldig tungt på oss.

Dette har sin årsak i Gudslivet. Det står Joh.7,38 *"Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann."* Får Jesus den plass han skulle hatt i våre liv, så vil det *"flyte strømmer av levende vann"* Da vil det fra vårt liv komme ting som omgivelsene vil legge merke til.

"La oss derfor, mens vi har tid, gjøre det gode mot alle, men mest mot troens egne folk." (Gal.6,10). Her står det at vi skal være gode med alle, men mest mot de troende. Hvis ikke de troende har det godt seg i mellom i forsamlingen og ellers, så kan en heller ikke forvente at de skal være gode mot de verdslige. Dette henger i sammen. Skal vi bli en sjelevinner beror det også på at vi ser våre medmennesker og bryr oss om de.

Plassert av Gud

Når vi skal tenke sjelevinnerarbeid, og nå nye mennesker med Guds Ord slik at de blir frelst, så løses ikke dette med organisatoriske tiltak, men med hjerter som elsker Herren og som har nøden for andre mennesker. For å si det litt mer konkret kan vi si at vi er satt et sted. Jeg har mitt arbeid, og jeg bor på et geografisk sted. Det kan være et boligfelt, eller det kan være færre hus omkring meg som er mine naboer. Da skal du tenke at her er jeg satt. Her skal jeg være lys og salt. Det er her kampen står for oss alle. Nå skal jeg leve sammen med disse folkene i glede og sorg, og så prøve å vinne deres tillit og så bli frelst. Spørsmålet er om de ligger meg på hjerte, at jeg er opptatt med deres sjeler.

Mesteparten av tiden lever vi utenfor bedehuset fire vegger. Mesteparten av livet vårt er hverdagslivet. Får de ufrelste et inntrykk i møte med oss at det er noe som står på, at de er evighetsvandrere, og at de er forlatt uten Jesus. Da kan vi legge bort mye av våre strategi planer.

Vitnestrangen

"For det hjertet flyter over av, det taler munnen" (Mt.12,34). Hva skjer når vi har vitnemøte? Det er så stilt. Få eller ingen har noe å si om Jesus. Når de troende ikke engang har noe å si til hverandre om den Frelser som har kjøpt de så dyrt, så kan du ikke forvente at de har noe å si i møte med verdslige mennesker.

Hva er grunnen til det? Det har med hva hjertet er fylt av.

Svend Foldøen var en markert forkynner i Rogaland i forrige århundre, og en som Herren brukte. Han sa noe alvorlig og tankevekkende i forbindelse med tjenesten og om vår nød for sjelene. *"Verden sier de er ikke bedre enn vi. De er like glad i penger som vi. De kaver og strever like mye som vi for å få tak i de jordiske ting. De vil være med i dette og hint, og å komme seg opp og å få seg et navn. Vær ærlig innfor Gud, og ikke si mer enn det du kan stå ved. Hva har du det mest travelt med enten å tjene deg selv eller tjene Kristus?"*

Berører vi et ømt punkt her? Der de troende også er fanget i materialismens jag og ikke lenger ser menneskene der de er, at de har en sjel som trenger å bli frelst.

Åndskraft

Når jeg tenker på å bli en sjelevinner, så tenker jeg ikke i første rekke på den lønnete forkynneren, for de færreste er det. De fleste er kristne i vanlig arbeid. Men jeg vil si litt om forkynneren og forkynnelsens innhold. Jeg tror ikke vi kommer utenom det når vi taler om å nå inn til folket. Det hører i sammen. Skal vi nå folket, kan vi ikke begynne å kopiere andre forkynnere. Hvordan skal vi så angripe problemet? Vi trenger åndsborne forkynnere som blir som er en pil som slår igjennom med Ånden og Ordet.

Hvordan får en åndskraft? Gud har gitt oss to fullkomne redskaper. Det er Guds Ord og Guds Ånd. Der de får virke rett på menneskene og på forkynneren, der blir det åndskraft. Når vi hører og leser fra tidligere tider om forkynnere som ba i stovene, de ba på rommet, i sengen, bak steingjerdene, bak haug og hammer før de gikk på møte. Hvorfor gjorde de det? Det var fordi de var så fattige i selv. Kom ikke Gud, skjer det ingenting. Vi har tapt mye her, som mange av de tidligere forkynnerne hadde.

Guds strategi

Når vi snakker om strategiarbeid, så er Gud den store strategen framfor noen andre. I møte med Ham blir ting helt annerledes enn det vi kan tenke oss.

Når en skal analysere åndsituasjon, blir en bedt om å si hvordan du tror situasjonen ser ut om 10 år? Så møter vi en pessimistisk tone at da er det meste lagt ned hvis det ikke skjer en vekkelse.

Hva vet du om situasjonen på vårt bedehus om 10 år. Ingenting. Vi vet ikke om 5 år heller eller kortere tidsperspektiv. Du vet ingenting om vekkelsen vil komme. Det blir en meningsløs analyse, og et pessimistisk syn som ikke har grunnlag i Bibelen.

I Sak.4,6 kom *"Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud."* Folket var kommet tilbake etter fangenskapet i Babylon. Nå skulle de bygge opp igjen Herrens tempel. Arbeidet møtte mye motstand og folk ble motlause. (Esra 4,24). De resonnererte logisk at vi er så få. Nei! Herren vil minne oss om at det var Hans arbeid og Han vil selv sørge for det og ta seg av det. *"Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud"*

Jesus henvender seg en dag til Simon Peter. De var gått på land for å skylle garnene. De hadde fisket hele natten uten å få noe. Da sier Jesus *"Legg ut på dypet og kast ut garnene til*

fangst!” (Lk. 5, 4). Dette hørtes ikke logisk ut, men Peter gjorde det. *”på ditt ord vil jeg kaste ut”* (v.5).

Fiskerne hadde en strategi, de var yrkesfiskere, de skulle vite hva som er best. Nå hadde fisket slått feil. Det hadde ikke lyktes for de. Så kommer Herren som er den store strategen framfor andre, og det lykkes. La oss ikke gå i vår egen kraft og kløktighet og oppfinnsomhet, men la oss gå ut til den døende verden med Guds eget Ord og på Hans løfter.